

Tenniszütő, hurozás SINGER SÁNDOR szakküzlétében, Korona ueca 30. Tel. 14-38

dolgok gyökerének ismeretéből táplálkozó optimizmusunkat hatni és dolgozni engedjük, ha nem zuhanunk bele a tőlünk követelt és várt felelőtlenségbe, akkor ez a szörnyű átmenet elmúlik. Nehéz és fárasztó vállalni a felelősséget? Nem nehezebb és nem fárasztóbb, mint az, amit ma tenni kényszerülünk. De amíg az előbbi a magunk hasznát és örömét jelenti, addig az utóbbi azt a helyzetet hosszabbítja meg, amelyben az emberéletekkel való könnyelmű kísérletezés folyik.

Az ember él és élni akar — a Feltámadás misztériuma mindig és újból megerősít bennünket

abban, hogy ennek az akaratnak sokkal hatalmasabb támogató erői vannak, semhogy bármiféle esztelen kísérletezés a történelemben sikerrel járhatna. Feltámad az eltemetett igazság, akármilyen nehéz sziklával zárják el sirjának száját. Feltámad a megfoltott haladás, akármilyen szigorú rendszabályokkal parancsolják reá a helybenmaradást. Milyen büszke és bátor tett: a feltámadást szolgálni, az újjászületést munkálni! Fájdalmakon és kételkedéseken keresztül jutunk el a megnyugvásig és bizonyossáig: az ember igazságának husvétünnepeig!

EPÜLETTA KEMÉNYFA-DÉSZKA és PALLO
ASZTALOS-ARU ENYVEZETI LEMEZ 170
PADLODÉSZKA Akácoszlop, lécz, karó

BACH
Telefon 11-26 és 11-27.

Szi István tér, Párisi
krt 35. (v. Somló telep)
Ujszeged, Bethlen u. 35

Szabadtéri Játékok

Irta SZIVESSY LEHEL

Dr. Pálffy József polgármester ur a múlt héten összehívta azt a bizottságot, amely a szabadtéri játékok kérdésében volt hivatva javaslatot tenni.

Egyező vélemény alakult ki abban a kérdésben, hogy a szabadtéri játékokat, amelyeket lelkes magánemberek önzetlen lelkesedésből, nagy város- és ügyszeretettel három éven át folytattak, nem szabad abbahagyni. Nem szabad abbahagyni, de szüneteltetni sem szabad azért, mert a többi város alig várja, hogy Szeged szüntesse be ezt a tevékenységét, amellyel országos, sőt világhírt biztosított szépséges dómterének és művészi presztizst magának a játéknak.

A bizottság minden tagja érezte azt a felelősséget, hogy oly játékot kell ebben az évben is nyújtani, amely megfelel az eddigi meleg és ragyogó sikerek követelményének, viszont azonban nem haladja túl azokat az anyagi lehetőségeket, amelyek csak nagyon szorgos és előrelátó mérlegelés alapján dönthetők el.

Két nehéz kérdés küzd tehát egymással.

Főkéleteset, ragyogót, országos és nemzetközi viszonylatban is kiválóat kell produkálni,

ami vonzza a közönséget, másrészt azonban nem szabad abba a hibába beleesni, ami a múltban történt, hogy a művészi siker szempontja oly mértékben kerüljenek előtérbe, amelyek a vállalkozás anyagi feltételeivel nincsenek arányban.

Voltak tehát olyanok, akik megelégedtek volna azzal, ha az idén csak Az ember tragédiáját játsszák a Dómtéren. Ezek abból indulnak ki, hogy Magyarországon és az utódállamokban rég sok tízezer ember van, akik a Tragédiát a szabadtéren nem látták és akik megfelelő propaganda mellett szívesen jönnének Szegedre, hogy ennek előadásában gyönyörködjenek.

Tény az, hogy

megfelelő propaganda

mellett nagyon sokan jönnének még Szegedre a Tragédia megtekintésére és az is igaz, hogy a szegedi játékok jellegéhez hozzátartozik Madách örökbecsű műve, amely tapasztalatok szerint szabadtéri előadásra igen alkalmas.

Az ankétan előadtam és ma is fenntartom azt az álláspontomat, hogy

a Tragédiát elsősorban a filléres vonatok látogatói tekintik meg,

akik többnyire olcsó jegyekkel élvezik a fényes színjátékot. A filléres vonatok tömegeit Budapest ontja, mert tapasztalatból mondhatom,

hogy vidéki városokban szervezett propaganda teljes vonatok megtöltésére nem minden játéknapon alkalmas. E tekintetben tehát főleg a budapesti publikumra kell számítani, még pedig a közönségnek arra a rétegére, amely Az ember tragédiáját még nem látta és amely olcsó pénzért nagy műélvezetet, kellemes napi szórakozást és kirándulást óhajt Szegeden kapni.

A Tragédia összes díszletei meg vannak. Az előfeltételek adva vannak. Megfelelő propaganda, filléres vonatok beállítása és nagy szervezés mellett a Tragédia 3—4 előadása még kelendő közönséget biztosít, noha kétségtelen, hogy a szegedi érdeklődő közönség nagy része már látta a Tragédiát a szabad színpadon és így a gazdasági válság hatása alatt, tartok attól, hogy ez évben nem fog oly tömegben jelentkezni, mint az elmúlt években.

Kétségtelen tehát, hogy roppant fontos szerepe van, a kérdés művészi megoldása mellett, a gazdasági szempontoknak is, tehát annak a kérdés eldöntésének, hogy a Tragédia mellett mi legyen a második produkció?

Ez nemcsak művészi, hanem sok tekintetben gazdasági probléma,

amelynek helyes eldöntésétől függ az idei játék anyagi sorsa.

Örömmel vettük tudomásul, hogy a polgármester ur a bizottság egyhangú határozata alapján már érintkezésbe lépett Janovics

Jenővel, akinek nagy kulturális és színigazgatói multját egy egész ország közönsége szeretettel, elismeréssel, sőt magasztalással kíséri. Megnyugvással fogjuk tudomásul venni, ha ez a kiváló színházi szakember, a másik darabra vonatkozólag megfelelő propozíciókat tud tenni. Még sem lesz érdektelen, hogy kifejezésre hozom a közönség széles rétegének véleményét abban a kérdésben, hogy a másik darabnak, zenés darabnak kellene lenni, még pedig operának.

Jól ismerem az ellenérveket. Drága a zenekar, igen sokba kerül a művészeknek a fizetése és ellátása, megfizethetetlenek a próbák és egyáltalán, egy zenés darabnak elsőrangú kiállításban, elsőrangú művészek közreműködésével való előadása, hihetetlen anyagi erőpróbát jelent. Tehát a deficit fenyeget.

Felvetem azonban a kérdést, hogy például a Faust vagy még inkább magyar történelmi opera, Hunyadi László, esetleg Bánk bán előadása nem gyakorolna-e oly vonzerőt az ország és az elszakított területek lakóira, de még a külföldre is, amely arányban volna a befektetéssel?

Nem tagadom, a kérdést magam eldönteni nem tudom, azért tartom szükségesnek, hogy színházi szakemberek közbejöttével, pontos számítások eszközésével, Janovics Jenő közreműködésével döntse el ezt a kérdést az intézőbizottság.

Nem lehet vitás, hogy

csak akkor tudunk tömegeket vonzani, ha nagyszerűt produkálunk.

Ezzel biztosítjuk az ezévi játék sikerét is; de alapozzuk meg a jövő évek sorozatos művészi teljesítményének a hírnevét is.

Minden évben újat kell produkálni a régi mellett és a nívót nem leszállítani, hanem emelni kell.

Ha tehát a számítás azt fogja igazolni, hogy az opera előadása nem haladja túl azokat a lehetőségeket, amelyeket színházi szakemberek, a mult tapasztalata, a mult bevételi kimutatásai alapján elképzelnek, akkor nem volna szabad attól eltekinteni, hogy a Tragédia mellett zenés darabot is előadjunk.

Tartok attól, hogy a Bizanc-nak ugyanaz a közönsége, mint Az ember tragédiájának és hogy új és vagyonosabb rétegeket, akik a drágább helyárakat is meg tudják fizetni, csak egy nagy operaelőadás vonzana.

Mielőtt tehát a kérdésben véglegesen döntenénk, hallgassuk meg a szakembereket, kérjünk pontos költségvetést, tekintsünk be a mult adataiba és azután kezdjük meg haladéktalanul a nagy munkát

17-ikén

kezdődik az új osztálysorsjáték I. huzása.

Ne feledkezzék meg

ha van sorsjegye, azt megújítani, ha nincs, úgy megvenni

Pető Ernő

főárusítónál, Szeged, Széchenyi tér 3. sz.